

International Science Group

ISG-KONF.COM

IV

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"SCIENCE, PRACTICE AND THEORY"**

**Tokyo, Japan
February 1-4, 2022**

ISBN 978-1-68564-507-6

DOI 10.46299/ISG.2022.I.IV

SCIENCE, PRACTICE AND THEORY

Proceedings of the IV International Scientific and Practical Conference

Tokyo, Japan
February 1 – 4, 2022

SCIENCE, PRACTICE AND THEORY

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The IV International Scientific and Practical Conference «Science, practice and theory», February 1 – 4, 2022, Tokyo, Japan. 593 p.

ISBN - 978-1-68564-507-6

DOI - 10.46299/ISG.2022.I.IV

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Kanyovska Lyudmila Volodymyrivna</u>	Associate Professor of the Department of Internal Medicine

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДАМИ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Калашник Дмитро Сергійович

Студент 311Ф ГРУПИ кафедра теорії та методики фізичного виховання, Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

Журавльова Ірина Миколаївна

Старший викладач кафедри теорії та методики фізичного виховання, Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

Пашенко Аліна Сергіївна

Студентка 211Ф ГРУПИ кафедра теорії та методики фізичного виховання, Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

Прагнення закладів загальної середньої освіти до змін і оновлення обумовлюється загальною ситуацією реформування всієї системи освіти в державі.

Криза, з якою зіштовхнулися освітні заклади у 90-х роках минулого століття й на початок нинішнього, підштовхнула керівників до пошуку шляхів виходу з неї, запровадження інновацій як в освітньому, так і в управлінському процесах.

Сьогодні з прийняттям низки законів у сфері освіти, відповідно до вимог, які висуваються цими законами, не піддається сумніву необхідність інноваційного розвитку кожного окремого освітнього закладу.

А відтак оновлення, оптимізації й технологізації потребує й управлінська діяльність керівника закладу загальної середньої освіти

Метою статті є висвітлення підходів до застосування інноваційного управління закладами загальної середньої освіти та впровадження інноваційного менеджменту в освітній процес.

Питання управління взагалі й управлінської діяльності керівника закладу загальної середньої освіти є об'єктами вивчення багатьох вітчизняних

і зарубіжних дослідників.

За останні роки до інноватики значно зріс інтерес науковців, які досліджували такі її аспекти, як інновації в освіті: М. Поташник, К. Ангеловські, В. Паламарчук, О. Пехота, О. Попова, О. Савченко, Г. Селевко, Н. Юсуфбекова; інноваційна діяльність педагога: В. Афанасьєв, М. Гузик, Л. Даниленко, В. Докучаєва, І. Зязюн, Л. Подимова, В. Сластьонін; інноваційна діяльність закладу освіти: О. Кияшко, Н. Клокар, К. Крутій, А. Харківська, П. Герчикова; інноваційна діяльність керівників закладів освіти: А. Бакурадзе, Л. Даниленко, В. Малихіна, Н. Погрібна, В. Слободчиков, Т. Сорочан, Н. Шуст.

Особливу увагу науковців сьогодні привертає інноваційна діяльність керівника як в аспекті управління інноваційними процесами в організації, так і з точки зору використання в управлінській діяльності інноваційних підходів.

Зокрема П. Герчикова [1] вважає, що, інноваційний менеджмент є ключовим напрямком стратегічного управління. Останнє здійснюється вищим керівництвом організації й зосереджується на розроблянні інноваційної стратегії розвитку та її всебічному ресурсному забезпечені. Основним напрямком розвитку організації, відтак, стає розроблення та виробництво нових видів продукції. Саме він визначає всі інші напрямки його функціонування й розвитку. Педагогічний процес по своїй суті є соціальним процесом, результат якого визначається не одразу. Через це інновації в педагогічному процесі визначаються через внесення нового в цілі, змісті, форм й методів навчання та виховання, в організацію спільної діяльності педагога й здобувача освіти. Інновації в освіті є результатом теоретичних напрацювань та клопітливої практичної діяльності педагогів.

Що ж стосується інновацій в управлінні закладом освіти, то тут слід констатувати факт значної теоретичної розробленості даного питання в менеджменті й значне відставання практики управління від передових практик використання інноваційних підходів в управлінні закладами освіти.

Л. Литвин, Р. Горбатюк слушно зауважують про те, що інноваційний менеджмент є відносно новою галуззю науки про управління людськими

і матеріальними ресурсами в закладах освіти. Вона впроваджується на засадах інвестицій та інновацій, завдяки чому, якісно покращуються основні показники їх діяльності [2].

Інноваційний менеджмент – це самостійна галузь управлінської науки та професійної діяльності, що спрямована на формування й забезпечення умов розвитку підприємства.

Для ефективного впровадження інновацій необхідним є нормативне забезпечення. На сучасному етапі інноваційна діяльність регламентується Концепціями державної інноваційної політики України та науково-технологічного й інноваційного розвитку України; Законом України «Про інноваційну діяльність» [3], Національною стратегією розвитку освіти в Україні до 2021 року [4], Законом України «Про освіту» [5], Положенням «Про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» [6] тощо.

У Законі України «Про інноваційну діяльність» [3], «інновації у сфері освіти або освітні інновації» трактуються, як новостворені (застосовані); вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного та іншого характеру, які істотно підвищують якість, ефективність та результативність управлінського процесу. При цьому, основними елементами «освітньої інновації» є її носій (творча особистість), що має певну інноваційну ідею та проводить інноваційний експеримент.

Сьогодні основним завданням керівника закладу освіти є забезпечити конкурентоспроможність керованого ним закладу освіти. А це не представляється можливим без внесення нового як у роботі самого закладу освіти, так і в управлінську діяльність керівника. Керівник має бути готовим до постійних експериментів, ризиків тощо.

Таким чином, доходимо висновку про те, що підґрунтям інноваційного менеджменту є основні засади менеджменту загального. Але основним з них для інноваційного менеджменту виступають: закони, закономірності, принципи систем, що розвиваються; класифікації, функції, форми й методи

цілеспрямованої діяльності людей у процесі управління цими системами.

Побудова класифікаційної системи починається з визначення класифікаційних ознак [7]. Науково обґрунтована класифікація інновацій має ґрунтуватися навколо трьох питань: яка мета інновації? Яка форма реалізації інновації? Яка сфера застосування інновації?

Основними завданнями інноваційного менеджменту є реалізація основних функцій, зокрема: аналітично-прогностичної, планування, організації, контролю та регулювання.

Аналітично-прогностична діяльність інноваційного менеджера, на відміну від аналітичної традиційного керівника, спрямована на глибокий аналіз стану системи, визначення проблем, встановлення тенденцій та закономірностей і на цій основі – формулювання перспектив розвитку й прогнозованих майбутніх змін. Таким чином функція аналізу щільно пов'язана з розроблянням прогнозів щодо доцільності оновлення та методів модернізації системи.

Що стосується функції планування, то в інноваційному менеджменті нею передбачається розробляння довготривалих (тактичних і стратегічних) планів упровадження інновацій.

Не менш важливою за попередні в інноваційному менеджменті є функція організації. Вона відповідає за упорядкування діяльності людей у ході інноваційного процесу, розподіл повноважень та відповідальності за окремі ланки роботи. Основними видами діяльності керівника тут становляться координування робіт та стимулювання персоналу, що дає можливість уникнути хаосу та збільшити зацікавленість персоналу отриманні якнайкращого результату інноваційної діяльності.

Контрольно-регулятивна функція в інноваційному менеджменті спрямовується на відстеження перебігу інноваційних процесів, встановлення закономірностей, корегування (у разі необхідності) діяльності, створення ситуації відносної стабільності та рівноваги, запобігання відхиленням від запланованих інноваційних стандартів.

Управління сучасним закладом загальної середньої освіти необхідно здійснювати на засадах інноваційних стратегій відповідно до принципів сталого розвитку. Інноваційний менеджмент являє собою стійку сукупність дій із визначення цілей розвитку закладу, обґрунтування та прийняття рішень з упровадження новацій, організації інноваційної діяльності, мотивації та стимулювання суб'єктів інноваційного процесу.

Щоб управління інноваційним розвитком закладу освіти було ефективним, система управління має забезпечувати високу поінформованість про потенційно можливі нововведення, про можливості розвитку установи; повноту вивчення актуальних проблем; раціональність вибору загальної та окремих цілей, інтерактивність цілей; реалістичність планів – забезпеченість ресурсами (матеріальними, фінансовими, кадровими, часу тощо), збалансованість, розподіл функцій, обов'язків, надання прав відповідно до мети розвитку; зацікавленість усіх учасників освітнього процесу, удосконалення діяльності, підвищення рівня кваліфікацій й компетентності педагогів, тобто мотивація всіх виконавців програми розвитку закладу освіти; можливість здійснювати аналіз і прогнозування, контролювання і корегування впровадження новацій, реалізації програми розвитку закладу освіти.

Сьогодні в теорії управління інноваційними процесами напрацьовано велику кількість підходів, серед яких: цільовий, програмно-цільовий, адаптивний, системний, процесний, діяльнісний, рефлексивний тощо. Передові управлінці широко використовують їх у практичній діяльності. Проте час не стоїть на місці. І разом з уже відпрацьованими підходами з'являються нові й нові. До найбільш інноваційних та проривних технологій в управлінні сучасним закладом загальної освіти відносять:

1. Блокчейн технології та створення блокчейн-платформ, що визначається високою швидкістю операцій, безпекою, можливістю повноцінного контролю даних, децентралізацією, багатофункціональністю, універсальністю, відкритістю, публічністю; простотою, зручністю й доступністю в управлінні закладом загальної середньої освіти [8].

2. VR-технології (доповненої, віртуальної реальності) як метод та засіб навчання. Навчальні програми вносять істотну специфіку в діяльність учителя, учня, в перетворення змісту освіти, забезпечують формування нового, інформаційного способу подання і засвоєння матеріалу, є високотехнологічними дидактичними інструментами. Вони представляють собою жорсткий алгоритм дій, розпоряджень. Саме це гарантує розвиваючий ефект [9].

3. Використання технологій ІТ (Інтернет Речей) як збоку інноваційного менеджменту закладу так і зі сторони ведення освітнього процесу. А саме для забезпечення безпеки здобувачів освіти та адміністративно-викладацького складу. Наприклад, аудиторії закладу можуть оснащуватись кнопками «екстреної допомоги», які запрограмовані для попередження ключових співробітників та адміністрації у разі виникнення будь-яких надзвичайних ситуацій [10].

4. Освітні акселератори. Основною ціллю є підвищення прискорення прогресу навчання здобувачів. Програма акселерації містить в собі стратегії, які допомагають цим здобувачам: наздогнати прогалини та досягати успіхів в навчанні; поглибити знання та вивести їх на більш високий якісний рівень. Особливо актуальне рішення в умовах коронакризи спричиненої Covid-19 та поверненням до постдистанційного навчання [11].

Таким чином, результатом інноваційного менеджменту можна вважати розширення інноваційних управлінських можливостей та зміцнення конкурентоспроможності закладу загальної середньої освіти в цілому. Використання інноваційних підходів в управлінні закладом освіти дає можливість для створення в ньому інноваційної екосистеми, яка забезпечить розвиток творчих особистостей, де позитивно сприймають креативні ідеї, накопичують інноваційний потенціал і розвивають інноваційну культуру; формують імідж організації як такої, що постійно підтримує інновації й дух новаторства.

Список літератури

1. Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент. URL: <https://bit.ly/3rROmvw> (дата звернення: 15.10.2021).
2. Литвин Л., Горбатюк Р. Менеджмент освітніх інновацій: сутність та особливості впровадження. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2013. Вип. 1 (8). С. 108-115.
3. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/40-15> (дата звернення: 07.12.2021).
4. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року : Указ Президента України; Стратегія від 25.06.2013 № 344/2013 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/344/2013> (дата звернення: 07.12.2021).
5. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2145-19> (дата звернення: 07.12.2021).
6. Про затвердження Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності : Наказ; МОН України від 07.11.2000 № 522 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0946-00> (дата звернення: 07.12.2021).
7. Мармаза О. І. Інноваційний менеджмент. Харків : Планета-принт, 2016. 197 с.
8. Що технологія Blockchain може зробити для інтернет-освіти. URL: <https://guland.com.ua/kryptovalyuta/blockchain/blokcheyn-v-osviti.htm> (дата звернення: 15.12.2021).
9. Stanford launches first class taught completely in virtual reality. URL: <https://www.stanforddaily.com/2021/12/01/stanford-launches-first-class-taught-completely-in-virtual-reality/> (дата звернення: 15.12.2021).
10. Creating Smarter Schools: Benefits and Applications of IoT in Education. URL: <https://www.igor-tech.com/news-and-insights/articles/creating-smarte-schools->

benefits-and-applications-of-iot-in-education (дата звернення: 15.12.2021).

11. Kalyn Belsha. Go back or push forward? Schools look to 'acceleration' to fill pandemic learning gaps. URL:

<https://www.chalkbeat.org/2021/4/22/22398311/schools-acceleration-learning-loss>

(дата звернення: 15.03.2021)